

1. Název treku	Novohradskými a Slepíčími horami
2. Stát, pohoří, logický cíl	Česko – Jihočeský kraj
3. Čas a převýšení	5 dní, 115 km, převýšení 2 510 m 1.den: Nové Hrady-Hojná Voda (24 km, + 660 m), 2.den: Hojná Voda-Baronův Most (21,5 km, + 440 m), 3.den: Baronův Most-Malonty (29,5 km, + 510 m), 4.den: Malonty-Velké Skaliny (22 km, + 515 m), 5.den: Velké Skaliny-Kaplice (18 km, + 385 m)
4. Obtížnost treku	lehká až středně těžká
5. Doporučené období	březen – listopad
6. Východisko	parkoviště u brány do Terčína údolí v Nových Hradech: 48.7837719N, 14.7691333E
7. Možnosti příjezdu	vlastními auty, busem nebo vlakem z Českých Budějovic
8. Popis treku – charakteristika, aktuální údaje, vlastní dojmy 1.den:	<p>Novohradské hory i Novohradské podhůří (Slepíčí hory) jsou z geomorfologického hlediska nejvýhodnější částí Šumavské soustavy. V Novohradských horách je nejvyšší Žofínská hornatina s tisícovkami Kamenec (1072 m), Myslivna (1040 m), Vysoká (1034 m) a Obrázek (1012 m). Ve Slepíčích horách je nejvyšším celkem Soběnovská vrchovina se dvěma známými osmistovkami – Kohoutem (875 m) a Slepíčí (Vysoký kámen, 864 m). V Novohradských horách pramení řeky Lužnice, Malše, Stropnice, Černá a Pohořský potok. V roce 2003 vyhlásila Rada Jihočeského kraje Novohradské hory jako přírodní park. Jeho posláním je ochrana krajinného rázu rozsáhlého území s významnou přírodní a estetickou hodnotou. Hluboké horské lesy se zaniklými sklářskými osadami zde střídají podhorské pastviny s venkovskými samotami a menšími obcemi. V území se nachází řada rašelinišť a rašelinných luk s vzácnou flórou a faunou. Rozloha přírodního parku Novohradské hory je 162 km². Soběnovská vrchovina je přírodním parkem už od roku 1995 a na jejím území o rozloze 41 km² jsou chráněny rovněž rozsáhlé lesy se zbytky přirozených porostů, suťové a skalní útvary a celková pestrost biotopů. Tím, že tato oblast leží nedaleko centrální Šumavy a vodní nádrže Lipno, je masovou turistikou i cykloturistikou daleko méně zasažená, a proto je turistickými „fajnšmekry“ daleko více vyhledávaná.</p> <p>Do pohraničního jihočeského města Nové Hrady se dá dojet autem po vlastní ose nebo autobusem či vlakem z Českých Budějovic, i když železniční stanice je vzdálená od centra města přes pět kilometrů. Nové Hrady mají městskou památkovou zónu, zachovalý hrad i zámek, městské opevnění, muzeum i informační centrum, takže není třeba s jeho opuštěním spěchat. Na začátku prvního dne treku ovšem nesmíme vynechat okružní sedmikilometrovou naučnou stezku Terčíným údolím, která vede krajinářsky upraveným údolím říčky Stropnice s umělým</p>

vodopádem a má 12 zastavení, na kterých se mimo jiné dozvíme, že první úpravy zde byly provedeny na popud hraběnky Terezie Buquoyové již v 18. století. Terčino údolí opustíme pod tvrzí Cuknštejn po červené značce jižním směrem do obce Horní Stropnice, kde za kempem Plovárna z červené sejdeme vlevo a kolem Farského rybníka půjdeme souběžně s cyklotrasou Novohradsko-Doudlebsko do Dlouhé Stropnice a osady Paseky, před kterou odbočíme vpravo ke Kamenné pyramidě na nádherném vyhlídkovém místě. Pyramida se skládá ze tří na sebe navršených žulových balvanů o celkové výšce 2,2 m a svým tvarem připomíná kamenný hřib. A jen 300 metrů od ní stojí stylová dřevěná zvonička. Na další křižovatce odbočíme vpravo a tři spojené cyklotrasy nás dovedou do nejznámější z celkem 21 místních částí Horní Stropnice, kterou je Dobrá Voda. Její barokní Kostel Panny Marie Těšitelky je zdaleka viditelnou dominantou celého kraje. O tom, kdo kostel postavil, se údaje v odborné literatuře různí. Jedny hovoří o rodině Dienzenhofferů, podle druhých se uvádí jako stavitel slavný Santini. Počet poutníků dosahoval každoročně ke konci 18. století údajně i šedesáti tisíc a je známo, že v jejich čele putovali s praporce v rukou i sami členové knížecího rodu Buquoyů. Z Dobré Vody nás červená značka dovede pod Kraví horu, kde odbočíme vlevo po zelené přímo na její vrchol a vystoupáme na rozhlednu na místě bývalé vojenské hlásky. Při dobrém počasí uvidíme nejen okolní Novohradské hory, ale i část Šumavy a možná i rakouské Alpy. Z Kraví hory sestoupíme po zelené kolem fotogenického skalního útvaru Napoleonova hlava k silnici a absolvujeme závěrečný okruh prvního dne po červené značce přes vrchol Vysoká (1034 m n.m.) do cíle v Hojně Vodě, kde máme zamluven nocleh v jednom z místních penzionů. Trasa prvního dne měří 24 km a má převýšení 660 metrů.

2.den:

Druhý den ráno se neopomeneme zastavit u Zvonu setkávání. Na informační tabuli si můžeme přečíst, že „svým tónem dává světu najevo víru v síly dobra“ a také bohatou tradici tohoto místa. Z Hojně Vody vykročíme jižním směrem po Novohuťské cestě a dalšími neznačenými lesními cestami (Via Czechia-jížní, Kůrovka) orientačně náročnějším terénem k vodní nádrži Zlatá Ktiš, která sloužila k posílení toku říčky Černé při plavení dřeva. Via Czechia vede dál romantickým údolím této říčky a kolem historického hraničního kamene nás dovede k penzionu a restauraci Lesovna Žofín. Ta bývá bohužel otevřena jen o sobotách a nedělích. Od samoty Žofín půjdeme po zelené značce proti toku Huťského potoka přes přírodní rezervaci Pivonické skály k Huťskému rybníku, který bývá označován jako nejhezčí vodní nádrž v Novohradkách. Je v místech zaniklé osady Terčí Huť, kde bývala sklárna založená majitelem novohradského panství hrabětem Johannem Buquoyem. Je zde také křižovatka cyklotras a my si pro další úsek naší cesty vybereme tu, která směřuje jihozápadním směrem. Nejprve 900 metrů spolu se zelenou značkou a dál již vlevo lesními cestami k Uhlíšťskému rybníku, který také sloužil jako posila při plavení dřeva. Po dalším kilometru vyjdeme z lesa k samotě Leopoldov, ve které v minulosti bydleli hlavně dřevaři a voraři. Současní obyvatelé obhospodařují soustavu malých rybníčků napájených Pohořským potokem. A právě údolím proti proudu Pohořského potoka dojdeme po vedlejší silničce po 2,5 km k cíli druhé etapy – k penzionu a restauraci Baronův Most, kde máme předem s větším časovým předstihem zamluvené ubytování. Je to v širokém okolí vyhlášené místo, které má vynikající pověst. Proto tam často bývá docela plno. Druhá etapa měří 21,5 km a má převýšení 440 metrů.

3.den:

Od Baronova Mostu půjdeme v souběhu s cyklotrasou číslo 1192 proti proudu romantického Pohořského potoka kolem Pohořského rybníka do osady Pohoří na Šumavě, která se nachází jen necelých 1,5 km od rakouských hranic. Tato vesnička je známá především zříceninou Kostela Panny Marie Dobré rady z roku 1779. Jeho posledním patronem byl hrabě Karel Jiří Buquoy, ale když byl v říjnu roku 1945 buquoyský majetek zkonfiskován a němečtí rodáci byli odsunuti, došlo v zadrátovaném pohraničním pásmu k devastaci kostela, až zůstal stát pouze presbytář, ve kterém se v současné době konají koncerty a jiné kulturní akce mající za cíl oživení této pohraniční lokality. Často sem směřují i turisté, kteří se vypravují pěšky přes hranice k prameni jihočeské řeky Lužnice pod rakouským Eichelbergem. Ještě před hranicí se ale nalézá tzv. Český pramen Lužnice, který je samozřejmě z geografického hlediska označován jako falešný. Naše trasa vede z Pohoří na Šumavě po zelené značce přírodní památkou Prameniště Pohořského potoka na nejvyšší vrchol české části Novohradských hor – na příhraniční Kamenec (1072 m n.m.), na jehož svazích lze nalézt i hodně zarostlé torzo bývalého hostince z první republiky. Po sestupu z Kamence stejnou cestou odbočíme ještě před vesnicí vlevo a jdeme v souběhu s cyklotrasou číslo 1193 po Třítankové cestě lesními komplexy přírodního parku Novohradské hory, kterými vede i Stezka Českem, až dojdeme k turistickému rozcestníku Dolní Příbrání, kde odbočíme vpravo po červené značce (jižní větev Via Czechia). Přes křižovatky Horní Příbrání a Jednoty dojdeme k Mášovně, což jsou všechno názvy bývalých osad zpustlých po roce 1948. Po Vyhlídkové naučné stezce Malonty se vydáme severním směrem a vystoupíme na vrchol s původním jménem Doppler, dnes překládaný jako Jelení vrch (956 m n.m.). Ještě před 15 lety byl vyhlídkový – je zde turistický přístřešek a podrobná infotabule, ale dnes jsou zde už tak vysoké stromy, že není vidět vůbec nic. Z Doppleru sestoupíme přes bývalé Ludvické Hory a přes rozcestí U Kubička do cíle třetího dne treku – do obce Malonty. Je zde obchod s potravinami, pohostinství a na západním okraji obce Penzion Stáj Malonty, kde jsme si s předstihem telefonicky zamluvili ubytování. Trasa třetího dne obnáší 29,5 km, celkové převýšení dosahuje 510 metrů.

4.den:

Předposlední den treku vyjdeme po zelené severním směrem polními a lesními cestami k turistickému rozcestníku, kde opustíme zelenou a v souběhu s cyklotrasou Novohradsko-Doudlebsko projdeme osadou Desky. Přejdeme po mostě říčku Černou, protneme hlavní silnici a v osadě Dluhoště odbočíme po žluté značce polní cestou do obce Benešov nad Černou. Tato obec na rozhraní Novohradských a Slepíčních hor byla ještě před polovinou 20. století městem, proto její historické jádro bylo v roce 1995 vyhlášenou městskou památkovou zónou. Je zde infocentrum, několik obchodů, dvě kašny a morový sloup na náměstí. Kdo má dost času, chuti a energie, může si k dnešní trase přidat okružní naučnou stezku Brána Novohradských hor, která má délku 5,4 km a celkem osm naučných zastavení. Ale naše trasa už směřuje na sever do Slepíčních hor. Červená značka nás vede kolem rozcestníku Svatý Vít k samotě Předlesí-Kamenice, kde vcházíme do Přírodního parku Soběnovská vrchovina. A červená už začíná trochu víc stoupat až na Vysoký kámen (867 m n.m.). Jedná se o druhý nejvyšší vrchol Slepíčních hor, proto jeho vedlejší místní název zní Slepice. Nejvyšší musí být logicky Kohout, který máme ještě před sebou. Vrcholová partie je vyhlášena jako Přírodní rezervace Vysoký kámen, jsou zde rozličné skalní útvary, suťovisko a hnízdiště výra velkého. Ochránáři tvrdí, že zde bylo zpozorováno 160 druhů motýlů. My jsme ale vzácného hřbetozubce tmavouhlého neviděli. Zato stojí vylézt na skalku,

<p>5.den:</p>	<p> která je jediným vyhlídkovým místem ze Slepice. Červená pokračuje k rozcestníku Myslivna pod Kohoutem, v souběhu se žlutou nás dovede k rozcestníku Kohout a po zelené už to máme cca 600 metrů na hlavní vrchol (871 m n.m.). Je zde historický patník, zeměměřický pylon, vysílač a kříž, ale rozhled žádný. Vyhlídkové místo je až sto metrů pod vrcholem, ale nic moc. Zelená sestupovka nás přivede k lesní silničce, kde se trasa lomí na západ. Po silničce půjdeme 1,3 km k lesní křižovatce, tam zelenou opustíme a půjdeme vlevo neznačenou lesní cestou necelý jeden kilometr až narazíme na červenou značku. Ta nás dovede přes osadu Daleké Popelice do Velkých Skalin, kde končí dnešní etapa. Měří 22 km a má převýšení 515 metrů. Je tu stylový penzion a restaurace Děravá Bota, kde si opět dopředu z domova zamluvíme ubytování.</p> <p>Od Statku Děravá Bota půjdeme po červené přes osadu Děkanské Skaliny se třemi památnými lípami až na hráz vodní nádrže Soběnov. Je to nejstarší nádrž v jižních Čechách (z roku 1922), která sloužila pro voroplavbu a jako zásobník vody pro malou elektrárnu. Za hrází odbočíme vpravo a červená spolu s naučnou stezkou Údolím Černé nás povede romantickým údolím této říčky. Za prvním meandrem uvidíme na protějším břehu zříceninu hradu Sokolčí, pod kterou jsou i náročné lezecké terény. Na dalším úseku přijdeme k historickému Mlýnu U Dubu, kde je sezónní hospůdka, následuje dominantní Jírova skála na pravém břehu a v závěrečné části i jeden brod přes říčku, který není tak obtížné překonat. Na naučné stezce je dvanáct informačních panelů zaměřených na historii vorařství, zříceninu Sokolčí, skalní útvary i přírodu Slepických hor. Za silničním můstkem projdeme kolem elektrárny a po 50 metrech odbočíme z červené po neznačené lesní pěšině prudce vzhůru, po dalších 100 metrech vylezeme na lesní cestu, po které vede cyklotrasa číslo 1187. Po ní se vydáme vlevo zpět až těsně před hráz vodní nádrže Soběnov. Dál nás povede vpravo žlutá značka lesní cestou k rozcestníku Hradiště-závora. Ještě kousek před ním je parádní vyhlídkové místo s dalekým rozhledem. Od rozcestníku jdeme po modré strmě do kopce na Hradištský vrch (780 m n.m.), kde stojí od roku 2018 nová dřevěná rozhledna vysoká 28 metrů. Určitě stojí za to si z ní vychutnat kruhový rozhled a když budeme mít štěstí, uvidíme i rakouské Alpy. Z vrcholu se vrátíme k rozcestníku Hradiště-závora a budeme pokračovat vpravo po žluté přes vesnici Hradiště polní cestou k Pytlověmu rybníku, přejdeme osadu Mostky a žlutá nás dovede k rozcestníku Pod Strmým vrchem, od kterého po modré sestoupíme do údolí řeky Malše. Po jejím levém břehu dojdeme do cíle poslední etapy i celého treku – do města Kaplice. Toto sedmitisícové město má hodně co nabídnout včetně městské památkové zóny, takže si ho před odjezdem dostatečně vychutnáme. Přímo z města jezdí autobusy všemi směry, ale na železniční stanici Omlenice je to po červené ještě přes 4 km. Poslední etapa měří 18 km a má převýšení i s rozhlednou 385 metrů.</p>
<p>9. Výstroj a výzbroj</p>	<p>pevná obuv, vodě odolná bunda, teleskopické hole</p>
<p>10. Občerstvení, ubytování</p>	<p>viz popis treku</p>
<p>11. Mapy</p>	<p>mapa KČT: č.74 – Novohradské hory</p>

12.
Odkazy

www.mapy.cz, webové stránky jednotlivých míst

13.
Zpracovatel,
datum absolvování treku

Mgr. Václav Průcha, vůdce VHT, oddíl VHT Trek KČT Tábor (11 členů), 20. – 24. 5. 2019